

॥ गणपत्यथर्वशीषोपनिषत् ॥

Gaṇapatyatharvaśīṣopanisat

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरग्नैस्तुष्टुवाऽ सस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्ति नस्तादयोऽ अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

om bhadram karnebhiḥ śṛṇuyāma devāḥ । bhadram
 paśyemākṣabhiryajatrāḥ । sthiraираṅgaistuṣṭuvāṁ sastanūbhiḥ ।
 vyaśema devalitam yadāyuh । svasti na indro vṛddhaśravāḥ ।
 svasti nah pūṣā viśvavedāḥ । svasti nastarkṣyo arisṭanemih ।
 svasti no bṛhaspatirdadhatu ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

om sāntiḥ sāntiḥ sāntiḥ ॥

ॐ नमस्ते गुणपतये । त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमासि । त्वमेव
 केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं
 हतासि । त्वमेव सर्वं खल्लिवदं ब्रह्मासि । त्वं साक्षादात्मासि
 नित्यम् ॥ १ ॥

om namaste gaṇapataye | tvameva pratyakṣam̄ tattvāmāsi |
 tvameva kēvalam̄ kartāsi | tvameva kēvalam̄ dhartāsi | tvameva
 kēvalam̄ hartāsi | tvameva sarvam̄ khalvidam̄ brahmāsi | tvam̄
 sākṣādātmāsi nityam || 1||

ऋतं वच्मि । सत्यं वच्मि ॥ २ ॥

r̄tam̄ vacmi | satyam̄ vacmi || 2||

अव त्वं माम् । अव वक्तारम् । अव श्रोतारम् । अव
 दातारम् । अव धातारम् । अवानूचानमव शिष्यम् । अव
 पश्चात्तात् । अव पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् । अव
 दक्षिणात्तात् । अव चोध्वर्त्तात् । अवाधरात्तात् । सर्वतो मां
 पाहि पाहि समन्तात् ॥ ३ ॥

avā tvam̄ mām | avā vāktāram̄ | avā śrotāram̄ | avā dātāram̄ |
 avā dhātāram̄ | avānūcānamāva śisyam | avā paścāttāt | avā
 pūrastāt | avottarāttāt | avā dakṣināttāt | avā cordhvāttāt |
 avādharāttāt | sarvato mām pāhi pāhi samantāt || 3||

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः । त्वमानन्दमयस्त्वं
 ब्रह्ममयः । त्वं सच्चिदानन्दाद्वितीयोऽसि । त्वं प्रत्यक्षं
 ब्रह्मासि । त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि ॥ ४ ॥

tvam̄ vāñmayastvam̄ cinmayah | tvamānandamayastvam̄
 brahmāmayaḥ | tvam̄ saccidānandādvitīyo'si | tvam̄ prātyakṣam̄
 brahmāsi | tvam̄ jñānamayo vijñānamayo'si || 4||

सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते । सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति ।
 सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति । सर्वं जगदिदं त्वयि
 प्रत्येति । त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नुभः । त्वं चत्वारि
 वाक्पदानि ॥ ५ ॥

sarvam jagadidam tvat̄to jāyate | sarvam jagadidam
tvattastiṣṭhati | sarvam jagadidam tvayi layameṣyati | sarvam
jagadidam tvayi pratyeti | tvam bhūmirāpo'nalo'nilo nābhah |
tvam catvāri vākpadāni || 5||

त्वं गुणत्रयातीतः । त्वं अवस्थात्रयातीतः । त्वं
देहत्रयातीतः । त्वं कालत्रयातीतः । त्वं मूलाधारस्थितोऽसि
नित्यम् । त्वं शक्तित्रयात्मकः । त्वां योगिनो ध्यायन्ति
नित्यम् । त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं
वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ ६ ॥

tvam̄ guṇatrayātītaḥ | tvam̄ avasthātrayātītaḥ | tvam̄
dehatrayātītaḥ | tvam̄ kālatrayātītaḥ | tvam̄ mūlādhārasthito'si
nityam | tvam̄ śaktitrayātmakah | tvām̄ yogino dhyāyanti
nityam | tvam̄ brahmā tvam̄ viṣṇustvam̄
rudrastvamindrastvamagnistvam̄ vāyustvam̄ sūryastvam̄
candramāstvam̄ brahma bhūrbhuvah svārom || 6||

गुणादिं पूर्वमुच्चार्यं वर्णादिंस्तदनन्तरम् । अनुस्वारः
परतरः । अर्धेन्दुलसितम् । तरेण ऋद्धम् । एतत्तव

मनुस्वरूपम् । गकारः पूर्वरूपम् । अकारे मध्यमरूपम् ।
 अनुस्वारश्चान्त्यरूपम् । बिन्दुरुत्तररूपम् । नादः सन्धानम् ।
 संहिता सन्धिः । सैषा गणेशविद्या । गणक ऋषिः ।
 निचूद्रायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिर्देवता । ॐ गं गणपतये
 नमः ॥ ७ ॥

gaṇādīm[॥] pūrvamuccārya[॥] varṇādīm[॥] stadaṇānāntaram[॥]
 anusvārah[॥] paratārah[॥] ardhendūlaśitam[॥] tāreṇa ṛddham[॥] etattava
 manusvarūpam[॥] gakārah[॥] pūrvarūpam[॥] akāro madhyamarūpam[॥]
 anusvāraścāntyarūpam[॥] binduruttararūpam[॥] nādāḥ sandhānam[॥]
 saṁhitā sandhiḥ[॥] saisā gaṇeśavidyā[॥] gaṇāka ṛṣih[॥] nicṛdgāyatrī[॥]
 chāndah[॥] śrīmahāgaṇapatirdevatā[॥] om gam gaṇapataye[॥] namah[॥]
 ॥ ७ ॥

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुरुडाय धीमहि ।
 तन्मो दन्तिः प्रचोदयात् ॥ ८ ॥

ekadāntāya vīdmahē vakratuṇḍāya dhīmahi ।
 tanno dantiḥ pracodayāt ॥ 8 ॥

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम् । रदं च वरदं
 हस्तैर्बिंभ्राणं मूषकध्वजम् । रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं
 रक्तवाससम् । रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ।
 भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् । आविर्भूतं च
 सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् । एवं ध्यायति यो नित्यं स
 योगी योगिनां वरः ॥ ९ ॥

ekadāntam caturhastam pāśamāṅkuśadhāriṇam | radam ca
 varādam hastairbībhṛāṇam mūṣakadhvajam | raktam
 lambodaram śūrpakarṇakam raktavāsasam |
 raktagandhānuliptāṅgam raktapuspaiḥ supūjitatam |
 bhaktānukampinam devam jagatkāraṇamacyutam | āvirbhūtam
 ca sṛṣṭyādau prakṛteḥ puruṣātparam | evam dhyāyati yo nityam sa
 yogī yoginām varah ॥ 9 ॥

नमो ब्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये
 नमस्तेऽस्तु लम्बोदराय एकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय
 श्रीवरदमूर्तये नमः ॥ १० ॥

namo vrātapataye namo gaṇapataye namah̄ pramathapataye
 namaste'stu lambodarāya ekadantāya vighnavināśine śivasutāya
 śrīvaradamūrtayē namah̄ || 10||

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते । स ब्रह्मभूयाय कल्पते । स
 सर्वविघ्नैर्न बाध्यते । स सर्वतः सुखमेधते । स पञ्चमहापापात्
 प्रमुच्यते । सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ।
 प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायं प्रातः प्रयुञ्जनः
 पापोऽपापो भवति । सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति ।
 धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति । इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न
 देयम् । यो यदि मोहाद् दास्यति । स पापीयान् भवति ।
 सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते । तं तमनेन साधयेत् ॥ ११ ॥

etadatharvaśīrṣam̄ yo'dhīte | sa brahmabhūyāya kalpate | sa
 sarvavighnairna bādhyate | sa sarvataḥ sukhamedhate | sa
 pañcamahāpāpāt̄ pramucyate | sāyamadhīyāno divasakṛtam̄
 pāpam̄ nāśayati | prātaradhīyāno rātrikṛtam̄ pāpam̄ nāśayati |
 sāyam̄ prātaḥ prayuñjānah̄ pāpo'pāpo bhāvati |
 sarvatrādhīyāno'pavighno bhāvati | dharmārthakāmamokṣam̄ ca

vindati | idamatharvaśīrsamaśisyāya na deyam | yo yadi mohād
dāsyati | sa pāpiyān bhāvati | sahasrāvartanādyam yam
kāmamadhīte | tam tamanena sādhayet || 11||

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति । स वाग्मी भवति ।
चतुर्थ्यामनश्नन् जपति । स विद्यावान् भवति ।
इत्यथर्वगानवाक्यम् । ब्रह्माद्याचरणं विद्यान्नं बिभेति
कदाचनेति ॥ १२ ॥

anena gaṇapatimabhiṣiñcati | sa vāgmi bhāvati |
caturthyāmanāśnan jāpati | sa vidyāvān bhāvati |
ityatharvaṇavākyam | brahmādyācarāṇam vidyānnā bibheti
kadācaneti || 12||

ये दूर्वाङ्कुर्यजति । स वैश्रवणोपमो भवति । ये
लाजैर्यजति । स यशोवान् भवति । स मेधावान् भवति । ये
मोदकसहस्रेण यजति । स वाञ्छितफलमवाप्नोति । यः साज्य
समिद्धिर्यजति । स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ १३ ॥

yo dūrvāṅkura[॑]iryajati | sa vaiśravaṇopāmo bhāvati | yo
lājairajati | sa yaśovān bhāvati | sa medhāvān bhāvati | yo
modakaśahasreṇa yajati | sa vāñchitaphalamāvāpnōti | yaḥ sājya
samidbhīryajati | sa sarvam labhate sa sarvam labhate || 13||

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्राहयित्वा । सूर्यवर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जस्वा । सिद्धमन्त्रो
भवति । महाविघ्नात् प्रमुच्यते ॥ महादोषात् प्रमुच्यते ॥
महापापात् प्रमुच्यते ॥ महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते ॥ स
सर्वविद्वति स सर्वविद्वति । य एवं वेद ।
इत्युपनिषत् ॥ १४ ॥

aṣṭau brāhmaṇān samyag grāhayitvā | sūryavarcasvī
bhāvati | sūryagrahe mahānadyāṁ prātimāsannidhau vā japtvā |
siddhamantra bhāvati | māhāvighnāt pramucyate | māhādoṣāt
pramucyate | māhāpāpāt pramucyate | māhāpratyavāyāt
pramucyate | sa sarvavidbhavati sa sarvavidbhavati | ya evam
vedā | ityupaniṣat || 14||

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम् देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टवाऽ सस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्ति नस्ताद्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

bhadram karṇebhiḥ śṛṇuyāmā devāḥ । bhadram
 paśyemākṣabhiryajatrāḥ । sthirairāṅgaistuṣṭuvāṁ sastanūbhiḥ ।
 vyaśema devahitam् yadāyuḥ । svasti na indro vriddhaśravāḥ ।
 svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ । svasti nastārkṣyo arīṣṭanemih ।
 svasti no bṛhaspatirdadhātu ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
 om sāntiḥ sāntiḥ sāntiḥ ॥